

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конто почт. мад. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Нач. Редактор приймає
від 10—11 год. попередп.
Реконісія не зупиняється.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4-20 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 літ., Німеччині 7-50
літ., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 к. ч. Руму-
нії 180 лей, Болгарії 7-50
лв., Австрії 7-50 шл. Зміст
адреси 1 год.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Балканський котел.

Останні телеграми принесли відомості з Більгороду про безоглядний гострий курс супроти югославської парламентської опозиції, про уневажнення 61 мандатів партії Радіча, про труси в кривинях продажі зброї та намірений арешт хорватських послів, яких мандати уневажнено. На ціліх днів терор і насильство. Тріумф якесь дика пімста, якась пераїсна завзятість, неуступчивість і впертість. Взагалі повенна доба є класичним зразком і доказом громадсько-етичної розпущеності, заплентя великих члків, що окрилювали людство перед війною. Коли сьогодні говориться про кризу парламентаризму, коли демократію трактується як пожалування гізний пережиток, то „аргументи“ на подібні твердження достарчують насильники, які чисто воєнні прийоми перенесли на терен громадського життя.

би на Балкані стануть м'якшими, культурнішими, здавалося, що балканський котел значно заспокоїться, притихне і не буде погрожувати новими вибухами. Та брутальність і балк. безцеремонність тільки підсилювали стан напруження на Балканах. Балканський котел даліше кипить. Те кипіння змагається з двома сторін. Огнені язики вистрілюють з нещасної Македонії і блискавки криють небо над синьою Адриєю.

Ще в р. 1898 сербський міністер справедливості д-р М. Милованович видав брошуру „Сербія і Болгарія“, в якій між иншим писав:

„Історія балканського півострова родила в Європі дослідження, що балканські народи не можуть бути оставлені собі самим, що не можна і не слід допускати їм турецької Слтанщини. Балканські держави й народи є і зазв. там суверенні, які замість відвертати лад за обопільним порозумінням і спільними силами, незважаючи на суперництво викликають нові і безпастанні клоцоти“.

Яблуком незгоди між народами й державами Балкан була доі. голловина чиним Македонією. Від вирішення македонської проблеми поставлено в залежність заспокоєння Балкану. Три держави проявляли свої аспірації до опанування Македонії: Сербія, Болгарія і Греція. Всі вони старалися переводити свої досіди на македонський народ, який засвоїв собі відому формулу Глестона: „Македонія для Македонців“.

Всі національні руху Македонців, починаючи від 1903 року, мали на меті примусити європейську дипломатію до вирішення македонської проблеми. Та букарештський трактат 1913 р. і паризький 1919 р. переконали Македонців, що вони є тільки предметом виміни та що можуть тільки рахувати на свої власні сили, якщо бажають опертись на націоналізаційним зяттям. І Македонці, яких батьківщина сьогодні роздерта на три частини, своїх територію поділено між Югославією (ту частину Македонії назвали сербські окупанти полуднєвою Сербією), Болгарією і Грецією, розпочали боротьбу. Та успішність цієї боротьби в деякій мірі спаралізована розбійними напрямками македонської політичної думки і тактикою. Серед Македонців зударюються два наприми: федералістичний і автономічний. Македонія тяготеє до Болгарії, а македонські революціонери сьогодні є навіть панамі положення з обезсилені Болгарії. Трагічний кінець Стамбульського і винесення на чолу болгарського уряду Цанкова є ділом Македонців.

Македонські федералісти, рахуючись з фактичним станом річей та реально оцінюючи силу Сербії і Греції, початково протиставили активним відступам. Серед них проявилися симпатії до поглядів хорватського народного трибуна Радіча, який добачував можливість силення роздертої Македонії тільки у балканській федерації, в якій склад увійшла би Болгарія, Сербія, Хорватія, Чорногора, Албанія й об'єднана Македонія. Концепція Радіча не промовила до переконання автономістам, які змагаються до створення об'єднаної Македонії в рамках Болгарії. Взаїмні братовбивча боротьба між федералістами і автономістами в деякій мірі зменшує македонську небезпеку, хоч обі групи звертаються в першу чергу проти Сербії, а опісля проти Греції. Та не підлягає сумніву, що македонський революційний рух, викликаний сербськими експериментами в „полуднєвій Сербії“, є тим негасимим вогнем, що підтримує кипіння балканського кїтла.

Другою причиною, що заготить на долі балканського півострова, є хорватські події і жандармські прийоми Більгородського уряду. Ми вже мали нагоду зупинитися на боротьбі Хорватів, Словенців і боснійських музудманів проти „уніфікаційних“ планів Більгороду, проти супрематії малокультурних, а на всякий випадок різнокультурних Сербів проти висококультурних Хорватів. Багнети, поліція, прокуратори і тюрми — ось ті засоби, якими намагались Пашіч угаверити велич Югославії і гегемонію сербського елементу в трієдиній монархії.

Уневажнення мандатів партії Радіча і переслідування хорватських „деструктивних“ елементів вже викликало абстиненцію цілої парламентарної опозиції. Ясно, що уневажнення хорватських мандатів обурить весь хорватський народ і поглибить ворожі настрої до Більгородського центра. Уже кріпає вибори до скупщини, лютий терор, жандармська самоволя поглибили розрив між Хорватами і Сербією. Колиж все таки, не піддаючись терорам, хорватський народ вибрав своє представництво і віддав своє уневажнення, то це ще більше ворожо настроїть Хорватів до Більгороду.

Сепаратистичні тенденції, які не були досі загально пануючими в Хорватії, тепер без сумніву поглибляться. Македонська і хорватська проблема являються над долею цілого Балкану. Положення ускладнюється ще через безправне становище невольовеної Болгарії, в якій нічно жевріють іскри реванжу. Брутальність Більгороду ще підсилює цей палкий матеріал, який одного дня може викликати пожевище та раз на все перетати нитку мрії про гегемонію сербського елементу.

Радянський Союз і Схід.

З нагоди виступу Чічеріна у Тифлісі.

В своєму виступі про закордонну політику СРСР на недільній сесії ЦК-у в Тифлісі присвятив Чічерін дуже багато уваги большевицькій політиці на Близькому і Далекому Сході.

З нього довідуються багато такого, про що дотепер мало знали в Європі, за винятком кіба дипломатів. СРСР старається опанувати своїми впливами перш за все всі сумежні держави та вийти з ними в якнайтісніші зв'язки. Найслабше наванзані ці зв'язки з Туреччиною. Між обома сусідами доходить завсіди до непорозумінь завдяки диверсійним ватагам на кордонах Вірменії. Обі держави взаємно себе посуджують в організації таких ватаг. Вони позаяляються і по турецькій і по радянській стороні кордону. (Тут велика схожість до взвези між Польщею і СРСР.)

Не зважаючи на все, Чічерін твердить, що Туреччина багато чого скористала а навіть перейшла від СРСР. Турецький уряд почав саме тепер нову економічну політику великих державних монополій і до став, які здал в аренду чужим капіталістам. Цю нову політику використовує саме уряд СРСР для себе. Багато державних підприємств внаслідок органів уряду СРСР. Таким чином большевики стараються опанувати Туреччину економічно.

Предметом пильної уваги радянських дипломатів є Арабія. Від кількох літ є в Геджасі постійний дипломатичний представник уряду СРСР. Як відомо, вже більше року між арабськими племенами зістнували не тільки гострі непорозуміння, але й затяжна війна. Всі ці непорозуміння зскупилися в одного боку біля короля Геджасу, а з другого боку біля Вагабітів. У великій мірі причинилася до тих непорозумінь Англія, що свого часу використовувала Арабія проти Туреччини. СРСР слідкує дуже уважно за розвитком тамешніх подій і має свого уповноваженого політичного представника не тільки в Геджасі, але й у Мецці. Метою тих представників є паралізувати англійські та й взагалі європейські впливи на розвиток тамешніх подій. Большевики підтримують всіма силами панарабський рух, що хоче перш за все викинути європейські впливи.

Відносини Союзу до Персії якнайкращі. Чічерін підкреслює, що у відношенню до Персії держитися СРСР політики неутручання. Там

Red. czas. „Dilo“ w Lwowie, Pr. 192/25. W Imieniu Naczelnego Dyrektora Polskiej Sąd okręgowy kamry oszedei na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, jako Trybunał Pressowy w Lwowie, że treść artykułu, umieszczonego w czasopiśmie „Dilo“ Nr. 58 (10435) z dnia 18. III. 1925, w artykule pod tytułem 1) na stronie pierwszej, cały artykuł (strony 2) na stronie drugiej, w kolumnie drugiej 3) tytuł artykułu, b) w tymże artykule między słowami: duchownictwa... a: Na wieloletni, c) organizacja... a: sprawa, 3) „Newell“ i wreszcie w kolumnie drugiej 4) między słowami: Indiano... a: i: c) b) od słów: przez w prawow... do końca tego artykułu zawiera znamiona zbrodni z § 65 a)

u. k. ad 1) występek z § 300 u. k. ad 2) a) b) 3), a) b) z § 287 u. k. ad 2) c) uznat dokonana 14. III. 1925 r. konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydał nakaz odpowiedzialności redaktorowi tego czasopisma, by orzeczeniem niniejszym uniemożliwić bezplatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonalanie tego nakazu poczęt za sobą następstwa przewidziane w § 21. ust. 1. druk. z 17. grudnia 1893 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1893 l. j. zażądanie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. o Lwów dnia 17. marca 1925 r. Havel.

Red. czas. „Dilo“ Pr. 195/25. W Imieniu Naczelnego Dyrektora Polskiej Sąd okręgowy kamry jak Trybunał pressowy w Lwowie, orzekł na wniosek Prokuratury Państwowej, że treść czasopisma „Dilo“ Nr. 59 (10434) z dnia 17. marca 1925 r. w artykule pod tytułem: 1) „Tertius gaudens“ a) między słowami: b) b) a: Celtibania, b) poszyrenia... a: prawosławia, c) zwiastczyk... a: Strle, 2) „Syna ruka“ od słów: państwo wypożyczone... do końca artykułu, 3) „Amerykańska pożyczka“ od słów: Amerykańska pożyczka ma być... do końca tego artykułu zawiera znamiona zbrodni z § 65 a) ustawy karnej uznat dokonana w dniu 16.

III. 1925 r. konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydał nakaz odpowiedzialności redaktorowi tego czasopisma, by orzeczeniem niniejszym uniemożliwić bezplatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonalanie tego nakazu poczęt za sobą następstwa przewidziane w § 21. ust. 1. druk. z 18. XII. 1893 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1893 l. j. zażądanie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. o Lwów dnia 17. marca 1925 r. Havel.

силі та теж і англійські політичні та економічні впливи. І ось найважливішою справою для радянських дипломатів є саме парадіжування

ЛВІВ
площа Марійська 10.

Станіслава Вронського Сина

тих англійських впливів. Чічерін твердить, що не більшовицьким впливом

Афганістан вже цілковито виманшований з під впливу англійських впливів і підпорядкований всебічно впливам СРСР. Опанування Афганістану більшовиками можна вважати на правду найбільшим козиром у руках більшовицької дипломатії. За політичні впливи у тій країні ще за царської Росії йшли затяжні змагання між Росією та Англією. Більшовикам вдалося Англію перемогти. Яке велике значіння для СРСР має Афганістан, видно буде вже хочби з того, що він був довгі часи буферною дежовою між Росією та англійськими домініями в Індії. Нині більшовики мають через Афганістан безпосередній контакт із Індією. Для Англії це величезна небезпека.

Таке як з Афганістаном мається справа і з Монголією. Монголія стала демократичною республікою, але зорганізованою всебічно по радянським зразкам. Вона у відношенні до Китаю нібито автономна, але на ділі вона є окремою відрубною від Китаю державою, автономною радше у відношенні до СРСР. В Монголії працюють цілі маси комуністів на найрізноманітніших ділянках. Вони організують армію, займаються політичним вихованням, інструють адміністрацію, переводять економічну відбудову краю і т. д. На чолі республіки стоїть одна т. зв. революційна народна партія, та проводить нею при допомозі виконкому, що носить назву „хурдулан“.

В Китаю цілком опанували більшовицьку партію Гоміндан. На чолі партії стоїть пок. ген. Сун-Ят-Сен, який тітисав всесторонню піддержку більшовикам. І коли в європейській пресі писалося широко про радянсько-японсько-китайський союз, то був це фактично союз із Сун-Ят-Сеном. Гоміндан стоїть на становищі створення зне-

трализованого демократичного Китаю, вільного від всяких імперіалістичних впливів великодержав. Цю ідею Гоміндану намагався провести в життя ген. Сун-Ят-Сен при допомозі більшовиків. В цьому випадку намагаються радянські дипломати до старих дипломатичних традицій Вітте, який теж хотів ціною „обмеження Росії в Китаю“ спаралізувати всі інші великодержавні впливи в Китаю. Цим великим починам Вітте стали колись на перешкоді всієї воєнної авантюристи, що гуртувалися біля Миколи II, в році Безобразова й інших, яких пізніше так і прозвали „безобразовицями“. Більшовикам стоять покищо на перешкоді в опануванні Китаю не їхні „безобразовицї“ а велико-

ОСТАННІ НОВОСТИ

В СУКНЯХ

держави, що підтримують всесторонню кол. противників Сун-Ят-Сена.

Дотеперішні успіхи більшовицької політики в Китаю дають право допускати, що в результаті всім Китаєм опанують більшовики, тим більше, що вони грають на расових почуваннях Китайців. У кожному з наведених випадків у парі з політичними та економічними радянськими впливами йдуть і чисто ідейні комуністичні впливи з боку комінтерну. Оже не диво, що останніми часами тими успіхами радянської політики на Далекому Сході дуже занепокоєні такі великодержави як Америка, Англія та Франція.

На Гуцульщині.

Образин сучасного лихоліття.

(Голос польської преси.)

У вчорашньому (64) числі „Польська література“ з 17-го жм. виходило стаття якогось „Обсерватора“ п. н. „Розуміння положення Гуцулів“. Передаючи цю статтю, яка з відносно на польську пресу широким викриком рубль баг-а провінційальної адміністрації і, гадаємо, що всієї комуністичної длаї. — Ред.

Гуцул черпає свої прибутки з двох джерел, а то з продажу худоби та з вирубу дісів і з перевалки дере- ва з ліса над славиний Черемош. В літі й осені мр. шеділа на Гу-

цульщині прищипа; вона адезську-вала череди овець і худоби. Щоби запобігти ширенню прищипи, в осе- ни староство заборонило продана-ти худобу і таким робом Гуцул мусів годувати через зиму число худоби непропорційально до кіль-кості зимової паші. Погано в зимі віджигалована худоба нині масово гине. Щодо другого джерела дохо-діа Гуцула, слід вазначити, що за-галний застій у деревній промислі дався Гуцульщині унаки вже в літі мин. р. А знову відсутність снігу стада на перешкодї навіть найпри-тнішійшій зловити дерева з лісу. У тих умовах Гуцул, позбавлений звичайних джерел доходу, мусів найти готівку на оплату державних і комунальних податків.

З допомогою прийшов йому торго-вель-спекулїнт, який в осе-ни за безцінь купував худобу на місці в селі. Ярмарки були заборонені, але спекуланти проти офіційних за-борон якось спокійно купували по селах худобу. Це вже тайна тор-говців і тих, які з милосердя над Гуцулами та з симпатїї до спеку-лянтів толерували той стан.

Однак найстрашнішою і просто елементарною руйною для Гуцуль-щини є місцева адміністрація. Від кількох літ управителем староства в Косові є один пан Секерскі, б. ав-стрійський урядовець, який підчас

ОСТАННІ НОВОСТИ

В ПЛАЩАХ

світової війни був членом K-Stelle. Там здобув Секерскі за свою па-тріотичну діяльність (тоді австро-фільську) багато почесних відан-чень п. і к. уряду. Секерскі не раз загулує з жалею ті славно переви-дені роки.

Змінилися відносини, австрійські ордери втратили своєю давню ва-ртість, але пискотільно урядовця п. і к. K-Stelle не змінилася. Людина з та-кими кваліфікаціями править від кількох літ самовладно косівським повітом.

Підчас правління Секерського від-булося кільканадцять політичних процесів, а суд ані одної тутешньої людини, заміненої в оті процеси, не признав винуватого у злочинних ій злочинах. Кількасот людей було арештованих, кількадесят людей

сиділо у в'язницях навіть по кіль-ка-надцять місяців. Не помагала навіть делегація львівського суду. В жовт-ні мин. р. в останньому політ. гу-цульському процесі трибунал при-сяжних суддів у Львові одного-лосно признав усіх обвинувачених Гуцулів в Косівщині невинними. Один із тих Гуцулів просидів у сліпчій в'язниці шістьмісячний рік, — у тім часі його жінка продавала 14 (буквально сотиривайцять) коров, а зї гроші в цілому перевела на обов'язкові дарунки для війти, пи-сав і т. д., тому, що вони обіцяли їй видати арештованому чоловікові похвальне свідоцтво моральності.

Характеристичною прикметою правління Секерського поза полі-тичними процесами (у провокуванні політ. процесів відзначалася австр. K-Stelle) це деморалізація населен-ня на посередництвом іменованих війтів або т. зв. урядових коміса-рів. Секерскі в розміслом тримає на посадах війтів кримінальні інди-віду, зневажені всіма й погор-джувані. Один із тих індивідуумів, Дмитро Уршедюк, є під слідством за розгарабування масти громади Жабє і без перешкоди виконує обов'язки урядового комісара. В нагороду за його метку владу ви-робив йому Секерскі ордер Polonia Restituta. Війниц маршалок тутеш-нього повіту рішуче зажадав усунення того чоловіка з посади. Се-керскі на око згодилося, але Урше-дюка не засуспендував, бушім то через відсутність відповідного ефе-рційного й патріотичного кандидата.

Позавидував Уршедюкові ордеру заступник війти в Жабю, селянин Ілюк, плячниця й викидок громади-ства. На його думку він теж по-клав поважні заслуги надля відбу-лови Польщі. Він теж заслуговує на поважне відзначення. І відна-чення найшлося для нього: ав-стрійський хрест заслуги у відпо-відному футуралі, на червоно-білій ленті, і писаний декрет.

Урядований мужик уладна у Жа-

ОСТАННІ НОВОСТИ

В КОСТЮМАХ

бю в шинку Гертнера гучну заба-ву, на яку запросив кількадесят осіб. Пиячка коштувала дві коро-ви. А потім лизавидо, що той

М. ВОЗНЯК.

10)

Шевченко й княжна Репніна.

Словки текли по моїм обличчю, але Господь був зо мною і я кликнула до нього. Я згадала, як раз, коли я плакала задля якоїсь несправед-ливості, ми сказали мені, що я повинна глядіти на пониження, на заслужене мною в даній разі, як на законну кару за багато моїх гріхів, що зосталися для мене невідомими. Ця думка силь-но піддержала мене. Мама, запримигивши поа-дopodobно, яке зусилля я роблю над собою, попросила мене читати їй Євангелє. Мені до-велось читати дві глави з ап. Павла; вони так гарно підходили до мого положення, що я ува-жала це новою ласкою Господа. Я утішилася. — Але ось я знову побачилася з Шевченком; він нічого не говорить мені про моє писання, і вва-галі не розмовний і не простий зо мною; він очевидно омивав мене. Моя братова зо здиву-ванням питає мене, що це значить, я відпові-даю їй, що сама не розумію. Положення було дивно до смішного: ми мали вигляд двох за-коханих, що посварилися. Я постановила поло-жити кінець цьому непорозумінню, і раз уве-чєрї, коли ми з ним були в дівку у вітальні й він із похмурим виглядом ступав по кімнаті, я хвилину зачекала, а потому сказала йому: „Чому ви перестали розмовляти зо мною?“ „Не можу, не можу“, відповідав він; потім він запанував над собою, зупинився коло фре-зеляну, о котрий я опиралася, та сказала, що ніколи не переживав того, що досві-дчує від того часу, коли прочитав моє пи-сання. Не пам'ятаю, що ми говорили далі, але пам'ятаю, що я запевнявала його в моїй дружбі до нього та просила його дивитися на мене як

на сестру. Я додала ще, що коли він цікавиться мною, я можу його запевнити, що від того ча-су, як я приїхала віру, я спокійна й щаслива. Потому я сказала йому, що мені треба йти до мами; він подав мені руку та сказав: „Про-шайте, сестро“. Пригальну, що говорячи про мій твір, він сказав: „Так, це поезія, страшна поезія“. — На другий день у нього був ша-сливий вигляд, зо мною він держався сеючасно й відкрито; я з свого боку з радістю увійшла в цей настійний обов'язок довіри. Однак швид-ко він знову став мовчазним і холодним, хоча все ще був лагідний, коли я заговорила з ним. Я зробила для нього кілька перекладів. Увесь день мені доводилося бути біля мами, але як тільки я зоставалася одна в своїй кімнаті, я мо-гла писати тільки по російськи, і мої молитви, що в них він займав найбільше місця, переми-нилися нарешті в одну неперервану низку роз-силь. Я була неначе в пропасниці; мене мучили його химери, а також — не скрюю — і його нещаслива слабкість випадати деколи зайву шклянку вина, слабкість, котра завдавала мені журю, від котрої я хотіла вилічити його; й цей стан пропасниці зробив мене млявою й на-решті вкинув мене в закам'янілість, що наля-кала мене; під впливом цього почування я й написала вам мій останній лист. Я хотіла зараз слідом за ним післати вам цей, але увесь сї-чень і частину лютого я перехорувала, потому, коли я ще не вповні одужала, занедужав батько й я через ніч дижурила при нім; це до краю втомило мене; потім показалося, що я так гар-но сховала перші три аркуші цього листу, що ніх не могла їх найти; нарешті вчора увечєрї я їх найшла в стосі листів, і зараз, хоча вже сдвиге 11 година ночі, сідаю писати, щоб, коли не скінчити, то бодай продовжити його.

Я дала Шевченкові мою Біблію, і вона правила йому вадже вдоволення. Під кінець

він став таким мовчазним і таким холодним зо мною, що я від цього не тільки попала в сум, але й занедужала. Вісім днів я спляв нічого не могла їсти; я так змінилася, що моя братова й Глафіра дивувалися, а від правдоподобно й не запримигив цього. Так тяжилося до 4 грудня, мого й маминого дня янгола. В Росії святкують іменини. Вранці ми виправилися до церкви; по службі божїй Шевченко підійшов до мене й пошлював мені руку з такою лю-бовю й ширим серцем, що я знову почула ра-дість у серці. Ще перед обідом пошлював пан і пані Капіст; я саме виходила з мамини ві-тальні, коли в неї увійшов Капіст; він сердечно привітався зо мною, запитав, як має здоров'я, я відповіла, що я була недужа, а тепер оду-жала, — й ми розійшлися в протилежні боки. Увечєрї Капіст попросив, щоб я показала його жінці вірші, що їх присвятив мені Шевченко. Капіст знав, що я писала Шевченкові алегорі-ї з ціллю направити його й що виділа йому шарфу. Він заговорив зо мною про нього і я дуже охоче відповідала йому. Він сказав, що побюється, як би я не зробила шкідли-Шевченкові, бо ці вчини спочування й інтересу можуть йому закрутити голову. „І неже ви думаєте, що цього досить, щоб направити його?“ — Я відповіла, що може ласка божа — „Ласка божа строга (або вимагаюча). — відпо-віда він урочисто, а ви поступали егоїстично; бо ви чинили те, що справді до вас задоволення, не думаючи про наслідки, які це може мати для нього“. — Цей докір з боку Капіста, ко-трий ніколи не говорив зо мною в інтимні-тоні й перед котрим я завжди почувалася до-дому зм'яшеною, здивував мене. Він простягнув мені руку, просив вибачення за те, що поводи-собі так говорити зо мною; я відповіла, що щиро дякую йому.

(Продовження буде.)

